

Цесаревичъ, рѣшился да объяви за това на Августѣйша та Своя Майка. Съ раздробено сърдце отъ скорбь, по собственны те Нейны слова, *съ нищо не сравненна та* Императрица имаше сила, да спомене обязанность та, като Христіанска супруга, и съ надежда, коя то дава една та вѣра, отиде да я изпълни при оджръ-атъ на умирающій-атъ *).

Государь не чекаше Императрица та. Тя ся склони до Негова та възглавница, и съ свойственна та Ней кротка нѣжность тихо рече : «Друже мой, Ты не може «да свършишь започнато то Твое говѣянье и да ся «причестишь Св. Тайнъ какво то що бываше секій «пѣтъ наедно съ Насъ. Защо не бы изпълнилъ това «сега? Ты знаешъ, чи за ради Христіанина нѣма по- «добро лѣкарство, и мнозина кои то страдаятъ, полу- «чавали ся облегченіе презъ приемванье то на Св. «Тайна.» — «Какъ! въ постилка та?» ясно проговори Государь, «не е возможно. Азъ сжмъ радъ и желая да «испълна тая обязаность, но кога то стана на нозѣ, «кога то Ми даде Богъ облегченіе. Лежешкомъ и не «облеченъ мога ли да приступа камъ такова велико «дѣло?» Толко голѣмо беше Негово то благоговѣйніе камъ Святыня та. Императрица та умжкна въ сълзы : силы те душевны И ся источиха. «Чи въ такава опас-

---

*) Тя много пѣти говореше, какъ ся удивява на малодушіе то на оныя, кои то понеже ся боятъ да не уплашатъ болный-атъ на нѣколко кратки минуты въ тоя животъ, лишаватъ го отъ утѣшеніе то презъ причащаніе то на Св. Тайна, да прими наставленіе камъ вѣчный-атъ животъ.